

NACRT

PRIJEDLOG ZAKONA BR. ...

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I PORTUGALSKE REPUBLIKE O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA
NA DOHODAK, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I PORTUGALSKJE REPUBLIKE O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA
NA DOHODAK**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Konvencije između Republike Hrvatske i Portugalske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni teksti i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska primjenjuje 55 ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jesu vlastiti modeli koje svaka država izrađuje prema vlastitoj poreznoj politici, a temelje se na Modelu ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD) te Ujedinjenih naroda.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom država postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile sa bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška, Švedska i Velika Britanija) do sklapanja novih ugovora.

Konvencija između Republike Hrvatske i Portugalske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak (u daljnjem tekstu: Konvencija) potpisana je u Dubrovniku, 4. listopada 2013. godine.

Potpisivanje predmetne Konvencije samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja međusobne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Portugalske Republike.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Konvencija, kako bi njezine odredbe u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Konvencijom se uređuju načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Konvencije sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Konvencije. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Konvencijom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Portugalskoj Republici, ako ti radovi traju kraće od 12 mjeseci. Oporezivanje dobiti od poslovanja općenito vrši država rezidentnosti društva, osim u slučajevima postojanja stalne poslovne jedinice. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Portugalske Republike, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Ugovorom se snižavaju stope za pasivni dohodak u odnosu na postojeće stope propisane domaćim zakonima, tako da se kamate i naknade za autorska prava oporezuju stopom od 10% na

izvoru. Pri oporezivanju dividendi utvrđena je stopa poreza po odbitku od 5% za izravno vlasništvo od najmanje 10% kapitala, te 10% u svim drugim slučajevima. Propisani su načini otklanjanja dvostrukog oporezivanja, kao i jednako postupanje s društvima država ugovornica u raznim poreznim situacijama. Postupak zajedničkog dogovaranja predstavlja mogućnost da se o svakom problemu i nastalom ili prijetjećem slučaju dvostrukog oporezivanja nadležna tijela država ugovornica izravno dogovaraju i komuniciraju što pridonosi ubrzanju rješavanja problema. Članak o razmjeni obavijesti predstavlja efikasno sredstvo u borbi protiv izbjegavanja plaćanja poreza.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom na razloge navedene u točkama II. i III. ovoga Prijedloga, te s obzirom da je za provedbu dogovorenih mehanizama iz Konvencije i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Portugalske Republike potrebno što skorije stvoriti uvjete za stupanje Konvencije na snagu, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji pravni postupak, kako bi se stvorile pretpostavke da Konvencija, u skladu sa svojim odredbama, u odnosima dviju država stupi na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne može mijenjati ili dopunjavati tekst međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj Prijedlog zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU KONVENCIJE
IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I PORTUGALSKE REPUBLIKE O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA
NA DOHODAK**

Članak 1.

Potvrđuje se Konvencija između Republike Hrvatske i Portugalske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisana u Dubrovniku 4. listopada 2013., u izvorniku na hrvatskom, portugalskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**KONVENCIJA
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
PORTUGALSKE REPUBLIKE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I
SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Republika Hrvatska i Portugalska Republika,

želeći sklopiti Konvenciju o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak,

sporazumjele su se kako slijedi:

**POGLAVLJE I.
DOSEG KONVENCIJE**

Članak 1.

OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

Ova Konvencija primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili obje država ugovornica.

Članak 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova se Konvencija primjenjuje na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine političke ili administrativne podjedinice ili njezine lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija su posebno:

- a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;(u daljnjem tekstu „hrvatski porez“);
- b) u Portugalu:
 - (i) porez na dohodak fizičkih osoba (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares – IRS);
 - (ii) porez na dobit pravnih osoba (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas – IRC); i
 - (iii) prirezi na porez na dobit pravnih osoba (derramas);(u daljnjem tekstu „portugalski porez“).

4. Konvencija se primjenjuje i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Konvencije uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavještavaju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

POGLAVLJE II. DEFINICIJE

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:

- a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
- b) izraz „Portugal“ označava državno područje Portugalske Republike koje se nalazi na europskom kontinentu, arhipelagu Azore i Madeiru, uključujući njihovo teritorijalno more i unutarnje vode, kao i epikontinentalni pojas i svako drugo područje na kojem portugalska država vrši svoja suverena prava ili jurisdikciju u skladu s pravilima međunarodnog prava;
- c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju, ovisno o kontekstu, Hrvatsku ili Portugal;
- d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
- e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
- f) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
- g) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće koje ima svoje stvarno mjesto uprave u državi ugovornici, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
- h) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Portugalu, ministra financija, ravnatelja poreznog i carinskog nadležnog tijela ili njihovog ovlaštenog predstavnika;

- i) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici.
- 2. U pogledu primjene Konvencije u bilo koje doba od strane države ugovornice svaki izraz koji nije njome određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se Konvencija primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države.

Članak 4.

REZIDENT

- 1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu i bilo koju njezinu političku ili administrativnu podjedinicu ili lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi.
- 2. Ako je zbog odredaba stavka 1. fizička osoba rezident obje države ugovornice, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište koje mu je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje mu je na raspolaganju u objema državama, smatra se rezidentom samo one države s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište koje mu je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin obje države ili niti jedne od njih, nadležna tijela države ugovornice rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.
- 3. Ako je zbog odredaba stavka 1. osoba koja nije fizička osoba rezident obje države ugovornice, tada se smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5.

STALNA POSLOVNA JEDINICA

- 1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
- 2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu, i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom i bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava.

3. Gradilište ili građevinski ili instalacijski projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od dvanaest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:
 - a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;
 - b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja za poduzeće bilo koje druge djelatnosti pripremne ili pomoćne naravi;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije djelatnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da je ukupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja koja je nastala iz te kombinacije pripremne ili pomoćne naravi.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ako osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 6. - djeluje u ime poduzeća te ima ovlaštenje da u državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog poduzeća i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, osim ako su njezine aktivnosti ograničene na one navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.
6. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti.
7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

POGLAVLJE III. OPOREZIVANJE DOHOTKA

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripadci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje, ili pravo na iskorištavanje, rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.
5. Prethodne odredbe primjenjuju se i na dohodak od pokretnina, ili dohodak koji potječe od usluga povezanih s korištenjem ili pravom na korištenje nekretnina, pri čemu je svaki, prema poreznom pravu države ugovornice u kojoj se imovina nalazi, izjednačen sa dohotkom od nekretnina.

Članak 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. U skladu s odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici biti će pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njene različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele, međutim, mora biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, raspodjela dobiti stalnoj poslovnoj jedinici određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ove Konvencije, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.

POMORSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi pomorskim prometom na brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda, ili ako nema takve matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar rezident.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.
4. Kada su se društva iz različitih zemalja sporazumjela obavljati zračni prijevoz zajednički u obliku poslovnog konzorcija ili u sličnom obliku udruženja, odredbe stavka 1. primjenjuju se samo na takav dio dobiti konzorcija ili udruženja koji odgovara vlasničkom udjelu društva koje je rezident države ugovornice u tom konzorciju ili udruženju.

Članak 9.

POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako
 - a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prvo spomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država, ako se suglasi da je prilagodba koju je učinila prvo spomenuta država opravdana u načelu i s obzirom na iznos, na odgovarajući način prilagođava iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri utvrđivanju takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove Konvencije te se, prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno savjetuju.

Članak 10.

DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo koje je rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende te prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
 - a) 5 % bruto-iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 10% imovine društva koje isplaćuje dividende;
 - b) 10 % bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovih ograničenja.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.
3. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, „jouissance“ dionica ili „jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu. Izraz uključuje i raspodijeljenu dobit na temelju sporazuma o udjelu u dobiti.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u njoj, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11.

KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici i isplaćena rezidentu druge države ugovornice može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala te prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 % bruto-iznosa kamate. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovog ograničenja.
3. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu slučaju, višak plaćenog iznosa oporezuje se sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 12.
NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i čiji je stvarni korisnik rezident druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale te sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 10 % bruto-iznosa naknada za autorska prava. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovog ograničenja.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, svaki patent, zaštitni znak, nacrt ili model, plan, tajnu formulu ili postupak, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastala obveza isplate naknade za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu slučaju, višak plaćenog iznosa oporeziv je prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 13.
DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6. i koje se nalaze u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretnina koje pripadaju stalnom sjedištu koje stoji na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobit od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu ili pokretnina što služe za korištenje brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja udjela ili usporedive kamate koji više od 50 posto svoje vrijednosti ostvaruju izravno ili neizravno od nekretnina koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14.

SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj njegov dio koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.
2. Izraz „profesionalne djelatnosti“ uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15.

NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članaka 16., 18., 19. i 20. plaće, nadnice i druga slična primanja koja rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom oporezuju se samo u toj državi osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se pri tom ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvpomenutoj državi ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj kalendarskoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koristi u međunarodnom prometu mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi sjedište stvarne uprave poduzeća.

Članak 16.

NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili nadzornog odbora ili nekog drugog sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.
UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članaka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svoje osobne djelatnosti kao takve izvršene u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak u pogledu osobne djelatnosti izvršen u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak, neovisno o odredbama članaka 7., 14. i 15., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili sportaš izvrši svoju djelatnost.
3. Dohodak od djelatnosti koju je izvršio izvođač ili sportaš u državi ugovornici izuzima se od oporezivanja u toj državi, ako je posjet toj državi u potpunosti ili većinom financiran iz javnih fondova druge države ugovornice ili njezinih političkih ili administrativnih podjedinica ili lokalnih vlasti.

Članak 18.
MIROVINE

Sukladno odredbama stavka 2. članka 19., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja, koje država ugovornica ili njezina politička ili administrativna podjedinica ili lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili podjedinici ili vlasti oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi i fizička osoba je rezident te države koji:
(i) je državljanin te države; ili
(ii) nije postao rezident te države samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili njena politička ili administrativna podjedinica ili lokalna vlast, ili se isplaćuju iz njihovih sredstava za usluge pružene toj državi ili podjedinici ili vlasti, oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članaka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke ili administrativne podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 20.
PROFESORI I ISTRAŽIVAČI

1. Osoba koja jest ili je bila rezident države ugovornice neposredno prije posjete drugoj državi ugovornici, isključivo u svrhu držanja predavanja ili znanstvenog istraživanja na sveučilištu, fakultetu, školi ili drugoj sličnoj obrazovnoj ili znanstveno istraživačkoj ustanovi koju vlada te druge države priznaje kao neprofitnu, ili u okviru programa kulturne razmjene, za razdoblje ne

dulje od dvije godine od datuma njezinog prvog dolaska u tu drugu državu, izuzima se od oporezivanja u toj drugoj državi na svoja primanja od takvih predavanja ili istraživanja.

2. Nikakvo izuzeće prema stavku 1. ne odobrava se u odnosu na bilo koja primanja za istraživanje ako se takvo istraživanje ne vrši u javnom interesu nego za privatnu korist pojedine osobe ili osoba.

Članak 21.

STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 22.

OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

POGLAVLJE IV.

IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Članak 23.

IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Ako rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država će dopustiti, kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi. Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onoga dijela poreza na dohodak, utvrđenog prije odbitka, koji se može pripisati dohotku koji može biti oporeziv u toj drugoj državi.
2. Ako se u skladu s bilo kojom odredbom ove Konvencije dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzima od oporezivanja u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.

POGLAVLJE V.

POSEBNE ODREDBE

Članak 24.

JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici neće biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima, koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od

oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeđati državljani druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova se odredba primjenjuje, neovisno o odredbama članka 1., i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice neće ni u jednoj državi ugovornici biti podvrgnute nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima ni u jednoj državi ugovornici, koji bi se razlikovali ili bi predstavljali veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeđati državljani te države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.
3. Stalna poslovna jedinica koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje one odobravaju vlastitim rezidentima.
4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takva poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države.
5. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeđati slična poduzeća prvospomenute države.
6. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i opisa.

Članak 25.

POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ove Konvencije, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. članka 24., pred tijelo države ugovornice čiji je državljani. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Konvencije.
2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovom Konvencijom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o rokovima u unutarnjem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Konvencije.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 26.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti koje su predvidivo bitne za provedbu odredaba ove Konvencije ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa uvedene u ime država ugovornica, ili njihovih političkih ili administrativnih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Konvencijom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave razrezom ili prikupljanjem poreza, ovrhom ili progonom, odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze iz stavka 1., ili nadzorom gore spomenutog. Te osobe ili tijela koriste obavijesti samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (*ordre public*).
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti na način kojim bi se državi ugovornici dalo pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.
5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti na način kojim bi se državi ugovornici omogućavalo da odbije dati obavijesti samo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 27.
ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

POGLAVLJE VI.
ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 28.
STUPANJE NA SNAGU

1. Ova Konvencija stupa na snagu tridesetog dana nakon primitka posljednje obavijesti, pisano i diplomatskim putem, kojom se priopćuje da su okončani svi unutarnji postupci obiju država ugovornica potrebni u tu svrhu.
2. Odredbe ove Konvencije proizvode učinak:

a) u Hrvatskoj:

- (i) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj ova Konvencija stupa na snagu;
- (ii) u odnosu na ostale poreze na dohodak, na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj ova Konvencija stupa na snagu;

b) u Portugalu:

- (i) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, činjenica koja dovodi do njih pojavljuje se na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj ova Konvencija stupa na snagu;
- (ii) u odnosu na ostale poreze, kao i na dohodak nastao u bilo kojoj poreznoj godini koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj ova Konvencija stupa na snagu.

Članak 29.

TRAJANJE I PRESTANAK

1. Ova Konvencija ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.
2. Nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njezinog stupanja na snagu, svaka država ugovornica može okončati ovu Konvenciju. O okončanju se obavješćuje pisano i diplomatskim putem, prije tridesetog dana lipnja kalendarske godine.
3. U slučaju okončanja, ova Konvencija prestaje proizvoditi učinak:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu navedenu u spomenutoj obavijesti o okončanju;
 - (ii) u odnosu na ostale poreze na dohodak, poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu navedenu u spomenutoj obavijesti o okončanju.
 - b) u Portugalu:
 - (i) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, činjenica koja dovodi do njih pojavljuje se na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu navedenu u spomenutoj obavijesti o okončanju;
 - (ii) u odnosu na ostale poreze, kao i na dohodak nastao u poreznoj godini koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu navedenu u spomenutoj obavijesti o okončanju.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Dubrovniku, dana 4. listopada 2013. godine, u dva izvornika, na hrvatskom, portugalskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Joško Klisović, v.r.
zamjenik ministrice vanjskih i europskih poslova

Za Portugalsku Republiku

Bruno Maçães, v.r.
državni tajnik za europske poslove

**PROTOKOL
UZ KONVENCIJU
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
PORTUGALSKE REPUBLIKE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I
SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Prilikom potpisivanja Konvencije između Republike Hrvatske i Portugalske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak potpisnici su se suglasili da će sljedeće odredbe činiti sastavni dio Konvencije:

1. *Ad članak 18.*

Neovisno o odredbama članka 18. Konvencije, mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj nastaju, ako i u mjeri u kojoj nisu oporezovane u prvospomenutoj državi.

2. *Ad članak 26.*

Države ugovornice dostavljaju i obrađuju osobne podatke prema ovoj Konvenciji u skladu s primjenjivim međunarodnim i unutarnjim pravom, kao i s Konvencijom Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka, te Dodatnim protokolom uz Konvenciju 108. u vezi nadzornih tijela i međunarodne razmjene podataka.

3. *Pravo na pogodnosti predviđene u Konvenciji*

Podrazumijeva se da se odredbe Konvencije neće tumačiti na način da sprječavaju državu ugovornicu da primjeni odredbe za sprječavanje izbjegavanja plaćanja poreza predviđene njezinim unutarnjim pravom.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u Dubrovniku, dana 4. listopada 2013. godine, u dva izvornika, na hrvatskom, portugalskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Joško Klisović, v.r.
zamjenik ministrice vanjskih i europskih poslova

Za Portugalsku Republiku

Bruno Maçães, v.r.
državni tajnik za europske poslove

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR
Predsjednik Hrvatskoga sabora
Josip Leko, v.r.

O B R A Z L O Ž E N J E

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Konvenciju, sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst i 5/2014 – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana ovom Konvencijom, na temelju čega će ovaj pristanak biti iskazan i u odnosima s drugom ugovornom strankom.

Članak 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Konvencije u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona o potvrđivanju utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Konvencija nije na snazi te da će se podaci o njenom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje na snagu Zakona.

**KONVENCIJA
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
PORTUGALSKE REPUBLIKE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I
SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Republika Hrvatska i Portugalska Republika,

želeći sklopiti Konvenciju o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak,

sporazumjele su se kako slijedi:

**POGLAVLJE I.
DOSEG KONVENCIJE**

Članak 1.

OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

Ova Konvencija primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

Članak 2.

POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE KONVENCIJA

1. Ova se Konvencija primjenjuje na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezine političke ili administrativne podjedinice ili njezine lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ova Konvencija su posebno:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza; (u daljnjem tekstu „hrvatski porez”);
 - b) u Portugalu:
 - (i) porez na dohodak fizičkih osoba (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares – IRS);
 - (ii) porez na dobit pravnih osoba (Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas – IRC); i
 - (iii) prirezi na porez na dobit pravnih osoba (derramas);(u daljnjem tekstu „portugalski porez”).

4. Konvencija se primjenjuje i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja Konvencije uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavještavaju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

POGLAVLJE II. DEFINICIJE

Članak 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ove Konvencije, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:
- a) izraz „Hrvatska“ označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz „Portugal“ označava državno područje Portugalske Republike koje se nalazi na europskom kontinentu, arhipelagu Azore i Madeiru, uključujući njihovo teritorijalno more i unutarnje vode, kao i epikontinentalni pojas i svako drugo područje na kojem portugalska država vrši svoja suverena prava ili jurisdikciju u skladu s pravilima međunarodnog prava;
 - c) izrazi „država ugovornica“ i „druga država ugovornica“ označavaju, ovisno o kontekstu, Hrvatsku ili Portugal;
 - d) izraz „osoba“ uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - e) izraz „društvo“ označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - f) izrazi „poduzeće države ugovornice“ i „poduzeće druge države ugovornice“ označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - g) izraz „međunarodni promet“ označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće koje ima svoje stvarno mjesto uprave u državi ugovornici, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici;
 - h) izraz „nadležno tijelo“ označava:
 - (i) u Hrvatskoj, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - (ii) u Portugalu, ministra financija, ravnatelja poreznog i carinskog nadležnog tijela ili njihovog ovlaštenog predstavnika;
 - i) izraz „državljanin“, u odnosu na državu ugovornicu, označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice; i
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u toj državi ugovornici.
2. U pogledu primjene Konvencije u bilo koje doba od strane države ugovornice svaki izraz koji nije njome određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se Konvencija primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države.

Članak 4. REZIDENT

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „rezident države ugovornice“ označava svaku osobu koja, prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu i bilo koju njezinu političku ili administrativnu podjedinicu ili lokalnu vlast. Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi.
2. Ako je zbog odredaba stavka 1. fizička osoba rezident objiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:
 - a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište koje mu je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje mu je na raspolaganju u objema državama, smatra se rezidentom samo one države s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti država u kojoj ima središte životnih interesa, ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište koje mu je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države čiji je državljanin;
 - d) ako je državljanin objiju država ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.
3. Ako je zbog odredaba stavka 1. osoba koja nije fizička osoba rezident objiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

Članak 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ove Konvencije, izraz „stalna poslovna jedinica“ označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu, i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom i bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava.
3. Gradilište ili građevinski ili instalacijski projekt čini stalnu poslovnu jedinicu samo ako traje dulje od dvanaest mjeseci.
4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica“ uključuje:
 - a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;

- b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja, izlaganja ili isporuke;
 - c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja za poduzeće bilo koje druge djelatnosti pripremne ili pomoćne naravi;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije djelatnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da je ukupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja koja je nastala iz te kombinacije pripremne ili pomoćne naravi.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ako osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 6. - djeluje u ime poduzeća te ima ovlaštenje da u državi ugovornici sklapa ugovore u ime tog poduzeća i to tamo uobičajeno čini, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u toj državi u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, osim ako su njezine aktivnosti ograničene na one navedene u stavku 4., koje ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka.
6. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe rade u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti.
7. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

POGLAVLJE III. OPOREZIVANJE DOHOTKA

Članak 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz „nekretnina“ ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripadci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje, ili pravo na iskorištavanje, rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi i zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te na svaki drugi način korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

5. Prethodne odredbe primjenjuju se i na dohodak od pokretnina, ili dohodak koji potječe od usluga povezanih s korištenjem ili pravom na korištenje nekretnina, pri čemu je svaki, prema poreznom pravu države ugovornice u kojoj se imovina nalazi, izjednačen sa dohotkom od nekretnina.

Članak 7.

DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.
2. U skladu s odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici biti će pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje.
4. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njene različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele, međutim, mora biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.
5. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, raspodjela dobiti stalnoj poslovnoj jedinici određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.
7. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ove Konvencije, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

Članak 8.

POMORSKI I ZRAČNI PRIJEVOZ

1. Dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
2. Ako je mjesto stvarne uprave poduzeća koje se bavi pomorskim prometom na brodu, smatra se da se nalazi u državi ugovornici u kojoj se nalazi matična luka broda, ili ako nema takve matične luke, u državi ugovornici čiji je brodar rezident.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.
4. Kada su se društva iz različitih zemalja sporazumjela obavljati zračni prijevoz zajednički u obliku poslovnog konzorcija ili u sličnom obliku udruženja, odredbe stavka 1. primjenjuju se samo na takav dio dobiti konzorcija ili udruženja koji odgovara vlasničkom udjelu društva koje je rezident države ugovornice u tom konzorciju ili udruženju.

Članak 9.
POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako

- a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili
- b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,

i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prvoispomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država, ako se suglasi da je prilagodba koju je učinila prvoispomenuta država opravdana u načelu i s obzirom na iznos, na odgovarajući način prilagođava iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri utvrđivanju takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ove Konvencije te se, prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno savjetuju.

Članak 10.
DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo koje je rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende te prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice tako utvrđen porez ne smije biti veći od:
- a) 5 % bruto-iznosa dividendi ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 10% imovine društva koje isplaćuje dividende;
 - b) 10 % bruto-iznosa dividendi u svim drugim slučajevima.

Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovih ograničenja.

Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz „dividende“, kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica, „jouissance“ dionica ili „jouissance“ prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu. Izraz uključuje i raspodijeljenu dobit na temelju sporazuma o udjelu u dobiti.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u njoj, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju povezano je s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica zbog kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

Članak 11.

KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici i isplaćena rezidentu druge države ugovornice može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala te prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 % bruto-iznosa kamate. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovog ograničenja.
3. Izraz „kamata“, kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica ili prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici, u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu slučaju, višak plaćenog iznosa oporezuje se sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 12.

NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i čiji je stvarni korisnik rezident druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale te sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 10 % bruto-iznosa naknada za autorska prava. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju način primjene ovog ograničenja.
3. Izraz „naknade za autorska prava“, kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući i kinematografske filmove, svaki patent, zaštitni znak, nacrt ili model, plan, tajnu formulu ili postupak, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države ugovornice. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastala obveza isplate naknade za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvu slučaju, višak plaćenog iznosa oporeziv je prema propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ove Konvencije.

Članak 13.

DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6. i koje se nalaze u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretnina koje pripadaju stalnom sjedištu koje stoji na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu ili pokretnina što služe za korištenje brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave poduzeća.
4. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja udjela ili usporedive kamate koji više od 50 posto svoje vrijednosti ostvaruju izravno ili neizravno od nekretnina koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine osim one iz stavaka 1., 2., 3. i 4., oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuđitelj rezident.

Članak 14.
SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi osim ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti. Ako ima takvo stalno sjedište, dohodak se može oporezivati u drugoj državi, ali samo onaj njegov dio koji se može pripisati tom stalnom sjedištu.
2. Izraz „profesionalne djelatnosti“ uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

Članak 15.
NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članaka 16., 18., 19. i 20. plaće, nadnice i druga slična primanja koja rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom oporezuju se samo u toj državi osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, takva primanja koja se pri tom ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvo spomenutoj državi ako:
 - a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj kalendarskoj godini, i
 - b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i
 - c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji se koristi u međunarodnom prometu mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi sjedište stvarne uprave poduzeća.

Članak 16.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave ili nadzornog odbora ili nekog drugog sličnog tijela društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

Članak 17.
UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članaka 14. i 15., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš, od svoje osobne djelatnosti kao takve izvršene u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Ako dohodak u pogledu osobne djelatnosti izvršen u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak, neovisno o odredbama članaka 7., 14. i 15., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili sportaš izvrši svoju djelatnost.
3. Dohodak od djelatnosti koju je izvršio izvođač ili sportaš u državi ugovornici izuzima se od oporezivanja u toj državi, ako je posjet toj državi u potpunosti ili većinom financiran iz javnih fondova druge države ugovornice ili njezinih političkih ili administrativnih podjedinica ili lokalnih vlasti.

Članak 18.
MIROVINE

Sukladno odredbama stavka 2. članka 19., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad oporezuju se samo u toj državi.

Članak 19.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja, koje država ugovornica ili njezina politička ili administrativna podjedinica ili lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili podjedinici ili vlasti oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi i fizička osoba je rezident te države koji:
(i) je državljanin te države; ili
(ii) nije postao rezident te države samo radi pružanja tih usluga.
2. a) Neovisno o odredbama stavka 1., mirovine i druga slična primanja koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili njena politička ili administrativna podjedinica ili lokalna vlast, ili se isplaćuju iz njihovih sredstava za usluge pružene toj državi ili podjedinici ili vlasti, oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, takve se mirovine i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.
3. Odredbe članaka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće, nadnice, mirovine i druga slična primanja u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine političke ili administrativne podjedinice ili lokalne vlasti.

Članak 20.
PROFESORI I ISTRAŽIVAČI

1. Osoba koja jest ili je bila rezident države ugovornice neposredno prije posjete drugoj državi ugovornici, isključivo u svrhu držanja predavanja ili znanstvenog istraživanja na sveučilištu, fakultetu, školi ili drugoj sličnoj obrazovnoj ili znanstveno istraživačkoj ustanovi koju vlada te druge države priznaje kao neprofitnu, ili u okviru programa kulturne razmjene, za razdoblje ne dulje od dvije godine od datuma njezinog prvog dolaska u tu drugu državu, izuzima se od oporezivanja u toj drugoj državi na svoja primanja od takvih predavanja ili istraživanja.
2. Nikakvo izuzeće prema stavku 1. ne odobrava se u odnosu na bilo koja primanja za istraživanje ako se takvo istraživanje ne vrši u javnom interesu nego za privatnu korist pojedine osobe ili osoba.

Članak 21.
STUDENTI

Plaćanja koja student ili vježbenik koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

Članak 22.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, koji nisu navedeni u prethodnim člancima ove Konvencije oporezuju se samo u toj državi.
2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvoga dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

POGLAVLJE IV.
IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

Članak 23.
IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Ako rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ove Konvencije, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država će dopustiti, kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom u toj drugoj državi. Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onoga dijela poreza na dohodak, utvrđenog prije odbitka, koji se može pripisati dohotku koji može biti oporeziv u toj drugoj državi.
2. Ako se u skladu s bilo kojom odredbom ove Konvencije dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzima od oporezivanja u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak takvog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.

**POGLAVLJE V.
POSEBNE ODREDBE**

**Članak 24.
JEDNAKO POSTUPANJE**

1. Državljeni države ugovornice u drugoj državi ugovornici neće biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima, koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeđati državljani druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova se odredba primjenjuje, neovisno o odredbama članka 1., i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.
2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice neće ni u jednoj državi ugovornici biti podvrgnute nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima ni u jednoj državi ugovornici, koji bi se razlikovali ili bi predstavljali veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeđati državljani te države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište.
3. Stalna poslovna jedinica koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za svrhe oporezivanja na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje one odobravaju vlastitim rezidentima.
4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11. ili stavka 6. članka 12., kamata, naknade za autorska prava i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takva poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države.
5. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijeđati slična poduzeća prvospomenute države.
6. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i opisa.

**Članak 25.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA**

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ove Konvencije, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen stavkom 1. članka 24., pred tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Konvencije.

2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovom Konvencijom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o rokovima u unutarnjem pravu država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Konvencije.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

Članak 26.

RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti koje su predvidivo bitne za provedbu odredaba ove Konvencije ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa uvedene u ime država ugovornica, ili njihovih političkih ili administrativnih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Konvencijom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.
2. Svaka obavijest koju prema stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim propisima te države te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave razrezom ili prikupljanjem poreza, ovrhom ili progonom, odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze iz stavka 1., ili nadzorom gore spomenutog. Te osobe ili tijela koriste obavijesti samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama.
3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;
 - b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;
 - c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku (*ordre public*).
4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti na način kojim bi se državi ugovornici dalo pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.
5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti na način kojim bi se državi ugovornici omogućavalo da odbije dati obavijesti samo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

Članak 27.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovoj Konvenciji ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

POGLAVLJE VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 28.

STUPANJE NA SNAGU

1. Ova Konvencija stupa na snagu tridesetog dana nakon primitka posljednje obavijesti, pisano i diplomatskim putem, kojom se priopćuje da su okončani svi unutarnji postupci obiju država ugovornica potrebni u tu svrhu.
2. Odredbe ove Konvencije proizvode učinak:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj ova Konvencija stupa na snagu;
 - (ii) u odnosu na ostale poreze na dohodak, na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj ova Konvencija stupa na snagu;
 - b) u Portugalu:
 - (i) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, činjenica koja dovodi do njih pojavljuje se na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj ova Konvencija stupa na snagu;
 - (ii) u odnosu na ostale poreze, kao i na dohodak nastao u bilo kojoj poreznoj godini koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu u kojoj ova Konvencija stupa na snagu.

Članak 29.

TRAJANJE I PRESTANAK

1. Ova Konvencija ostaje na snazi na neodređeno vrijeme.
2. Nakon isteka razdoblja od pet godina od datuma njezinog stupanja na snagu, svaka država ugovornica može okončati ovu Konvenciju. O okončanju se obavješćuje pisano i diplomatskim putem, prije tridesetog dana lipnja kalendarske godine.
3. U slučaju okončanja, ova Konvencija prestaje proizvoditi učinak:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu navedenu u spomenutoj obavijesti o okončanju;
 - (ii) u odnosu na ostale poreze na dohodak, poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu navedenu u spomenutoj obavijesti o okončanju.

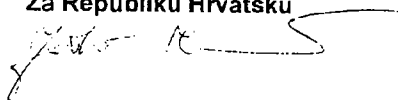
b) u Portugalu:

- (i) u odnosu na poreze zadržane na izvoru, činjenica koja dovodi do njih pojavljuje se na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu navedenu u spomenutoj obavijesti o okončanju;
- (ii) u odnosu na ostale poreze, kao i na dohodak nastao u poreznoj godini koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja kalendarske godine koja slijedi onu navedenu u spomenutoj obavijesti o okončanju.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Dubrovniku, dana 4. listopada 2013., u dva izvornika, na hrvatskom, portugalskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Za Portugalsku Republiku

**PROTOKOL
UZ KONVENCIJU
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
PORTUGALSKE REPUBLIKE
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I
SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Prilikom potpisivanja Konvencije između Republike Hrvatske i Portugalske Republike o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak potpisnici su se suglasili da će sljedeće odredbe činiti sastavni dio Konvencije:

1. *Ad članak 18.*

Neovisno o odredbama članka 18. Konvencije, mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj nastaju, ako i u mjeri u kojoj nisu oporezovane u prvo spomenutoj državi.

2. *Ad članak 26.*

Države ugovornice dostavljaju i obrađuju osobne podatke prema ovoj Konvenciji u skladu s primjenjivim međunarodnim i unutarnjim pravom, kao i s Konvencijom Vijeća Europe za zaštitu osoba glede automatizirane obrade osobnih podataka, te Dodatnim protokolom uz Konvenciju 108. u vezi nadzornih tijela i međunarodne razmjene podataka.

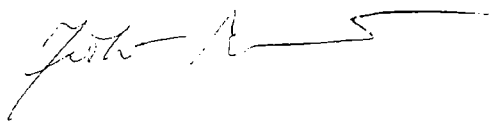
3. *Pravo na pogodnosti predviđene u Konvenciji*

Podrazumijeva se da se odredbe Konvencije neće tumačiti na način da sprječavaju državu ugovornicu da primjeni odredbe za sprječavanje izbjegavanja plaćanja poreza predviđene njezinim unutarnjim pravom.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Protokol.

Sastavljeno u DUBROVNIKU, dana 4. LISTOPADA 2013., u dva izvornika, na hrvatskom, portugalskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku

Za Portugalsku Republiku

